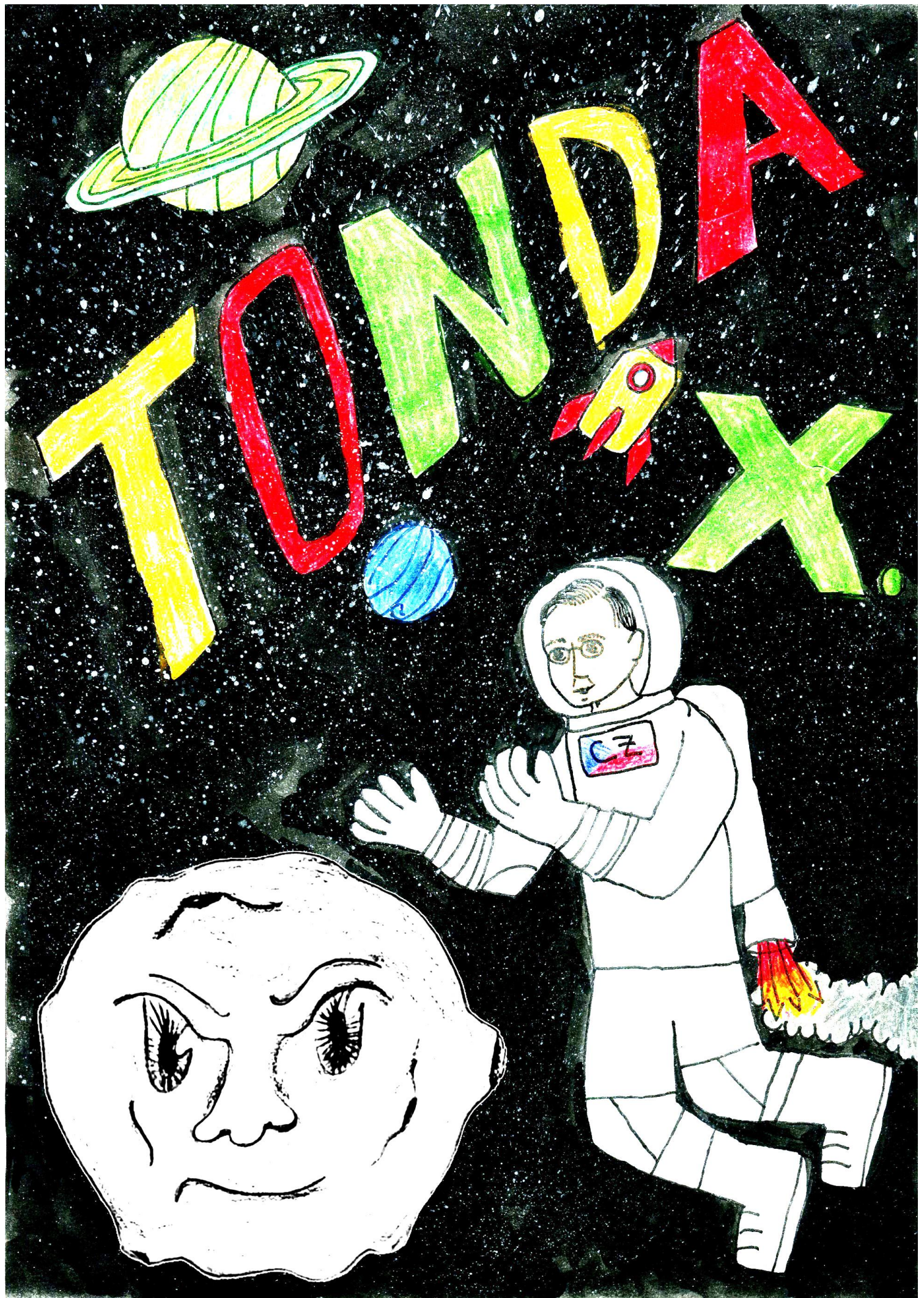

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Zprávy ze školy	2 - 5
Doporučujeme knihy	6 - 7
Naše téma: Vesmír	8 - 11
Výtvarná soutěž	12
Povídky	13 - 16
Divoký nápad (co vás napadlo při vyučování)	17
Luštění a omalovánka	18 - 20
Komix	21
Stránky v angličtině a španělštině	22 - 23
Vtipy	24

Redakce časopisu:

Ema Bangová (Emča), Jáchym Brabec (Ja), Alexander Buchtela (AB), Fred Dian, Anežka Hartlová (Any),
Natálie Hrdličková (Naty), Matěj Kliment (Mr.M), Adéla Koňářiková (Áďa), David Kučera (LD),
Jana Máčová (Jája), Zoi Moisdou (Zoi), Oliver Obermaier (OAO), Kristýna Siegllová (Kiki),
Dominika Šnejdarová (Domča), Bohuslav Trnka (B), Sofie Vrbská (Sofča)

Obálku nakreslila Kateřina Kožuriková.

Milí čtenáři a milé čtenářky,

přinášíme vám již desáté číslo časopisu Tonda. Tentokrát se věnujeme vesmíru. Můžete se těšit na spoustu napínavých článků a příběhů o vesmíru, zábavných křížovek, vtipů, zajímavých článků a krásných obrázků. Toto číslo je velmi významné, protože Tonda slaví své desáté narozeniny a významné stoleté výročí slaví i Česká republika. Je to právě sto let, kdy bylo založeno Československo. Doufáme, že i toto číslo se vám bude líbit a také vám přinese nové a zajímavé informace.

Přejeme vám příjemné a zajímavé čtení,

Kristýna Siegllová

PS

Připravil jsem pro vás vystřihovánku rakety a doufám, že se vám bude líbit.

Bohouš

Any

Zahradní slavnost

25. října na školním hřišti proběhla zahradní slavnost ke sto letům od vzniku Československé republiky. Slavnost byla zahájena zpěvem dětí ze 6.B a 6.C písni Ach synku, synku doprovázené dětmi z 8.A hrajícími na ukulele. Hned poté 5.A a 2.C zazpívali písničku Stromy a spolu se 4.A písničku Chválím tě země má, poté děti s kytarou písničku Bejvávalo. Následně se zasadil strom lípa a zazpívala se československá hymna. Pak už jen lidé při poslechu cimbálové hudby obcházeli stánky a ochutnávali národní dobroty od různých tříd, byla to krásná atmosféra.

Domča

Architektonický workshop Architektura dětem.

Zhruba v půlce října se v naší škole odehrál architektonický workshop, který pro nás připravila organizace Město přátelské dětem. Jeho hlavní myšlenkou bylo zjistit, jaký mají děti pohled na to, kde tráví svůj volný čas, co se jim na těch místech líbí a nelíbí a jaký mají názor na okolí školy a svých domů. Na řadu přišla i naše představa, jak by měl vypadat náš ideální prostor pro trávení volného času a co by tam nemělo chybět.

Pak jsme měli možnost vyrobit si vlastní model pro náš ideálního místa pro hru. I když byl každý model jiný, měly pár bodů společných, jako třeba zelené prvky přírody nebo aby to bylo přístupné všem generacím.

O tři týdny později jsme modely představili na konferenci Architektura dětem v pražském Campu, kde byla spousta lidí, které naše projekty oslovily.

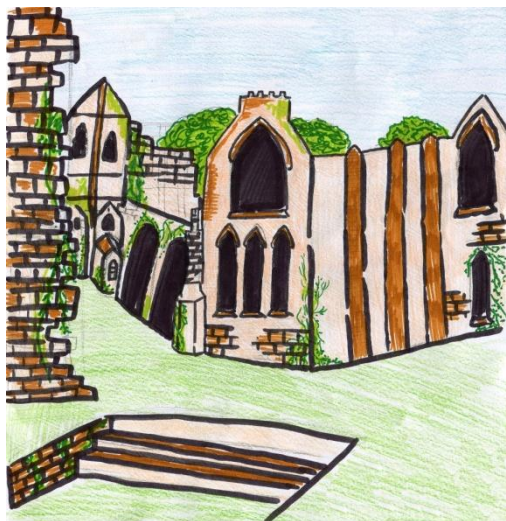
Pro mě to byla velice zajímavá zkušenost a jsem ráda, že jsem se jí mohla zúčastnit.

Jája

Anglie

V Anglii jsme bydleli, stejně jako naši učitelé, v rodinách. Někteří členové rodin byli dost zvláštní. Jeden z tatínků nás vítal před domem v převleku Mimoně. V domě měl celou armádu trpaslíků, kterých jsme se trochu báli. Trpaslíci nás strašili i ve snech. Někdy bylo jídlo moc dobré, někdy jsme nevěděli, jestli nás nechtějí otrávit. 😊

Do školy jsme chodili v Yorku, což je krásné staré anglické městečko. Většina domů byla cihlových. Prošli jsme se po starých hradbách, ze kterých jsme viděli York Minster. Tuto největší gotickou katedrálu v Anglii jsme také navštívili. Dostali jsme pracovní listy a museli najít různé sochy, obrazy a okna. Bohužel byla katedrála zrovna v rekonstrukci, takže některé části nebyly vidět, ale i tak to bylo hezké.

Super byla návštěva Chocolate story, protože jsme se tam dozvěděli hodně o výrobě čokolády a hlavně jsme si udělali vlastní čokoládová lízátka, která jsme si mohli nazdobit, jak jsme chtěli.

Navštívili jsme také Muzeum Vikingů, kde jsme jezdili v podzemí ve speciálních vozících okolo rozhýbaných postav Vikingů. Vikingové šili boty, čistili ryby a dokonce tam byl i jeden muž na záchodě. Muzeum bylo 4D, takže si dovedete představit, jak to tam smrdělo!

Pro někoho byl největší zážitek návštěva See Life ve Scarborough. V podmořském světě jsme viděli želvy, malé žraloky, medúzy, a také krmení tuleňů bylo super. Tuleni mávali rybami, které dostali, a potom s nimi zapluli pod hladinu, kde je snědli. V podmořském centru jsme vyplňovali úkoly. Když jsme je splnili, dostali jsme odznak.

Krásná byla procházka po útesech okolo moře, ve kterém jsme pozorovali volně žijící tuleňe! Hlavičky vynořovali z vody a vypadali trochu jako pejsci.

V největším starém opatství, které jsme navštívili, jsme se mohli schovávat a honit se. Jen byla škoda, že jsme nemohli lézt na hradby.

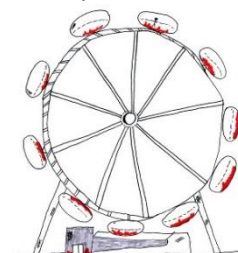
V městečku Whitby, kde byla krásná písčná pláž, jsme hledali hrob hraběte Draculy.

Když jsme navštívili Londýn, velikým zážitkem byla jízda na London Eye. Před samotnou jízdou jsme šli všichni na promítání 4D. Se speciálními brýlemi na nose jsme létali nad Londýnem mezi racky, sněžilo na nás a foukal vítr. Bylo to super! A potom jsme šli do prosklené kabiny, kam se vešlo asi 20 lidí. Nahoře na London Eye to bylo ještě lepší! Viděli jsme mrakodrapy a celý Londýn z výšky. Kolo se točilo neuvěřitelně pomalu. Když jsme se na něj dívali, ani se nezdálo, že se vlastně točí. Big Ben byl bohužel pod lešením a byly vidět jenom hodiny. Pluli jsme také lodí po Temži, což byl veliký zážitek. Plula strašně moc rychle!

Každý den bylo slunečno a celá Anglie byla naprosto super!

žáci 7.A

Výlet do Lnář

Po dlouhé cestě jsme dorazili na zámek, tam jsme večeřeli. Šli jsme na prohlídku zámku. Pak jsme šli spát. Paní učitelka řekla: Ti, kdo jsou vzhůru, jdou na bojovku. Šlo nás třináct. Šli jsme po svíčkách. Nejdřív jsme šli chodbou, potom jsme zabočili doleva a šli jsme po točitých schodech, až jsme došli na dvůr. Tam jsme vzali obrázek jedné z ryb a šli jsme zase nahoru. Tam jsme se zavrtali do spacáků a spali. Ráno po snídani jsme vyrazili na výlov rybníka. Byly tam štiky, amuři, sumci, kapři, okouni, bělice a líni. Byla tam obrovská síť, ve které byly ty ryby. Vždycky se takový naběrák zhoupł dolů k té velké síti, nabral pár ryb a shodil je do takové mísy. Z té se vybíraly ty velké ryby a ty pak sjížděly do velkých kádí umístěných na traktorech a lidé ostatní ryby třídili do speciálních kádí. Šli jsme na druhou stranu kopce, kde jsme zachraňovali malé běličky ze souše. Pak jsme zachraňovali i jiné ryby z bahna nebo ze souše. Šli jsme zpátky na zámek, kde jsme měli oběd, a potom jsme měli polední klid. Odpoledne jsme šli do zámecké zahrady a tam jsme hráli na policajty a zloděje. Nakonec jsme si zabalili a jeli jsme ke škole, kde si nás vyzvedli rodiče.

Ja, Áda 5.A

Stopařův průvodce Galaxií

Stopařův průvodce Galaxií je velmi dobrá knížka, ale spíš pro starší. Je velice zábavná. Ti, co už viděli film, to možná budou chápat trochu více. Tato knížka nemá sice ilustrace, ale má zajímavý děj. Můžete si pod dějem představit cokoliv, co chcete. Napsal ji Douglas Adams a má další čtyři díly. Hlavní postavou (jak už někteří ví) je Arthur Dent, který přišel o svůj dům, protože překážel ve stavbě dálnice. Shodou náhod

Bogoni zničili planetu Zemi, protože také překážela ve stavbě vesmírné dálnice. Z celé planety přežil jen Arthur se svým přítelem. Nemá mu kdo vysvětlit, co se stalo, a tak je odkázán na malou knížku Stopařova průvodce Galaxií. Dozví se, na co je ve skutečnosti ručník a že člověk je až třetí nejinteligentnější bytost v tabulce. Před ním je delfín. Nebudu vám už nic prozrazovat, abyste se měli na co těšit.

Any

trenky vzhůru letí

Eliška Foksová ilustrace Jitka Petrov
bylo to o klukovi, který se jme-
noval Mandelinka měl 2 kamarády
Rynopku a Kroukátka. Jako první
se učili chovatelství velryb a vyko-
dili je, protože velrybě dali
jako dárek profesora Pidinybu,
pak chodili do námořní přípravy,
jejich profesor se jmenoval Elce-
pelce Poprdelce. Nakonec byli kle-
dači pokladů. Dokonce bojovali proti
pírářům.

Barunka 2.A

Příšerní nezbedníci

Autor: Martina Drijverová

Je to 12 Příběhů o zlobivých
klucích. Každý zlobí jinak. Mě nejvíc
zaujal příběh chlapeček a
dej. Pořád chtěl něco nového
a co mu koupili minule, s tím
si už ne-hrál.

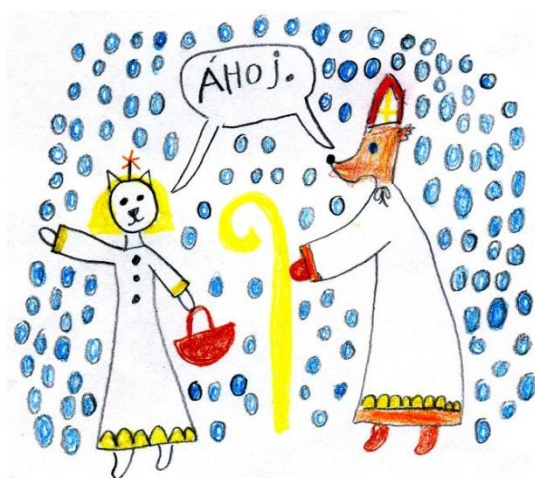
Rebeka

2.A

Josef Čapek.
O pejskovi a Ročičce.

Pavel a Věrka se chtěli
pejskovi a Ročičce
odvděčit, že jim zahráli
divadlo. Pavel řekl Věrce:
Věrko, mám nápad!
Převlečeme se za Mikuláše a
anděla.

Johanka 2.A

Vesmír nás láká

Lidé se o vesmír zajímají od nepaměti. Už v pravěku si lidé nedokázali vysvětlit, jak a proč se slunce střídá s měsícem a jak se v noci objevují hvězdy, a tak si začali vymýšlet příběhy. Také nedokázali pochopit, jak vznikl svět. A proto lidé tvořili příběhy o stvoření světa. Jde o velmi rozšířený typ mýtu a každá kultura nebo náboženství má své příběhy. Tyto příběhy jsou důkazem, že i první civilizace měly potřebu si nevysvětlitelné věci vysvětlit.

Lidé se také zajímali o Slunce, tu jasnou zářící kouli, která vždy v noci záhadně mizí a kterou vždy večer vystřídá temnější bílá, zvaná Měsíc, ta, která každý den mění tvar.

Slunce a Měsíc byli ztvárňováni jako bohové již v prvních kulturách. Mezi lidmi o nich vzniklo nespočetně různých příběhů. Například staří Řekové věřili, že bůh slunce Helios přejíždí každý den oblohu z východu k západu na zlatém voze taženém zázračnými koňmi a tím plyne den.

Ve starém Řecku také lidé objevili a pojmenovali souhvězdí, která jim připomínala bájnou postavu, zvíře nebo věc, a podle nich předpovídali budoucnost. Hvězdami a souhvězdími se řídili odedávna například i mořeplavci. Například jasnou hvězdou Polárkou určovali sever. Pokud se tedy mořeplavci ztratili na moři, k tomu se jim rozbil kompas a navigátor dostal horečku, stále mohli určit sever a plout dál. Severka je ale viditelná jen ze severní části zeměkoule. Ale ani námořníci například z Afriky nemuseli ztrácet naději. I jižní polokoule má svůj orientační bod, Jižní kříž.

Hvězdy nás provázejí nejen na cestách po světě, ale i po cestě životem. Hvězdy a souhvězdí nás zaujaly natolik, že jsme se o ně začali zajímat jako o vědu. Astrologie jako věda, která se zabývá předpovídáním budoucnosti z hvězd, se zrodila v Mezopotámii, kde sloužila bohatým i prostým lidem, kteří dle postavení hvězd určovali nejen vhodnou dobu pro práce na poli, ale i pro početí dětí a aby měli šťastnou budoucnost a úspěch v životě.

Později se lidé začali o vesmír zajímat odborněji. Chtěli znát nejen souhvězdí, Měsíc a Slunce.

Kačka 5.A

Chtěli znát vzdálenosti, rozměry, složení, velikosti, prvky, objevovali nová tělesa, látky, vesmírné objekty a mnoho dalšího. A tak vlastně vznikla astronomie.

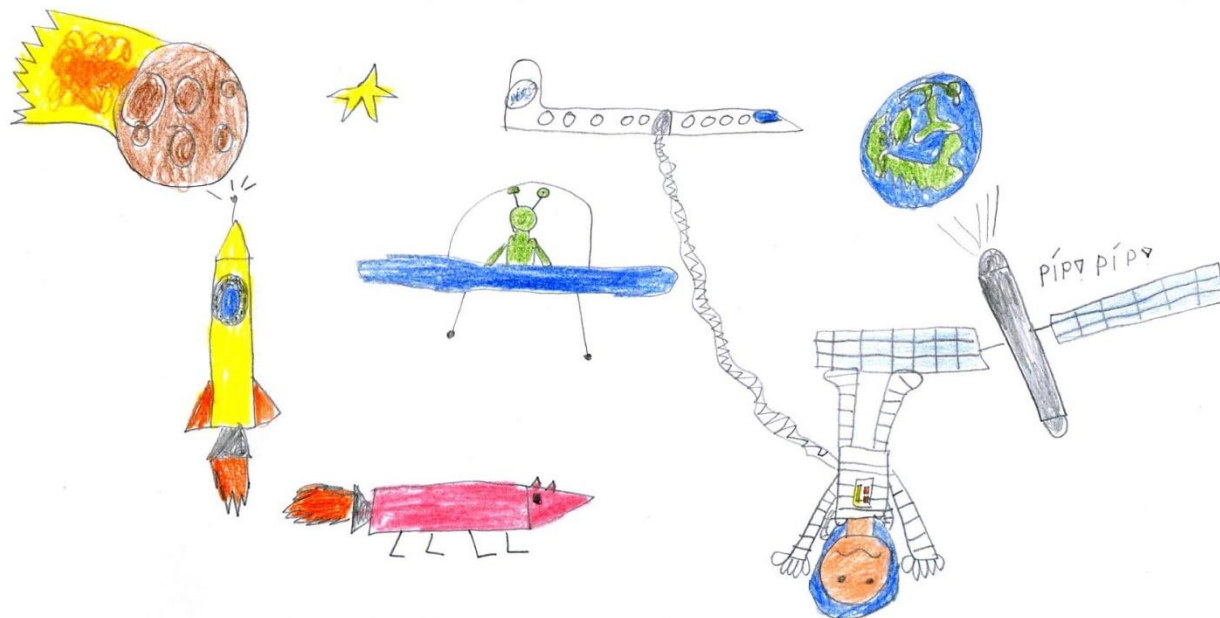
Za otce moderní astronomie je považován italský fyzik, filozof a astronom Galileo Galilei, který žil v od roku 1564 do roku 1642 a byl průkopníkem heliocentrismu. Teorie, která tvrdila, že centrem Sluneční soustavy je Slunce, okolo kterého obíhají planety a že Země je kulatá. To bylo ve své době považováno za trestný čin proti církvi. Zakladatel této teorie byl již dříve polský astronom a matematik Mikuláš Koperník. Od té doby se astronomie víc a víc rozvíjela, až ve dvacátém století lidé poprvé navštívili Měsíc.

Čím více lidé objevují vesmír, tím se zdá tajemnější a nepochopitelnější. A tak není divu, že mnozí věří, že nejsme jediná planeta, na které existuje život. Vždyť přeci někde mohou žít i jiné organismy nebo bytosti. Další fakta nebo jevy a události, které by mohly podporovat tuto teorii, jsou třeba to, že na Marsu byly objeveny známky

tekoucí vody, v obilných polích se nevysvětlitelně objevují tvary obrovských rozměrů, nebo astronauti tvrdící, že spatřili mimozemské bytosti. Takových teorií jsou stovky a každý si na ně může udělat vlastní názor. Vesmír je ale tak gigantický a je v něm tolik galaxií a planet, že myšlenka, že je život i někde jinde, není tak neuvěřitelná. Představa zeleného mimozemšťana s obrovskou hlavou a vykulenýma očima je opravdu dost absurdní, ale jednoduché organismy by existovat rozhodně mohly. Toto téma je velmi zajímavé, ale dá se o něm jen debatovat, a tak ho prozatím ponecháme expertům.

Kiki

Albert 5.A

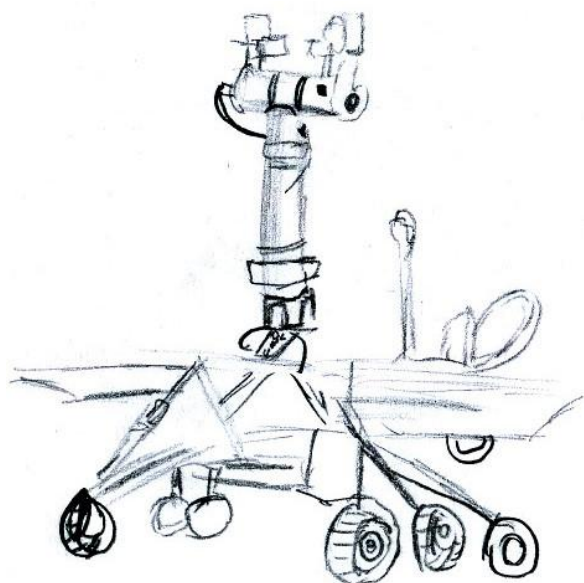
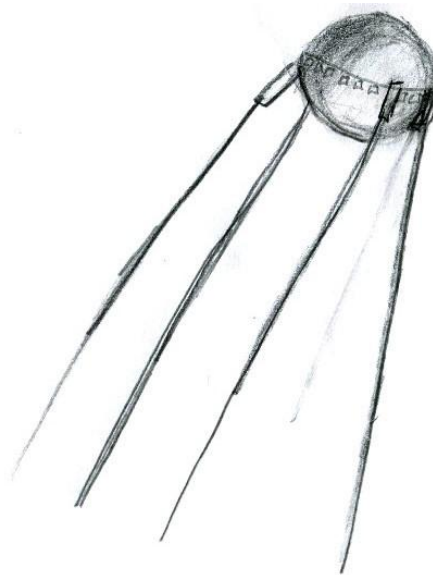

Jáchym 5.A

Kosmonautika: Jak šel čas

DŮLEŽITÁ DATA

4. říjen 1957 – Start první družice světa. Byl to sovětský Sputnik.
3. listopad 1957 – První živý tvor ve vesmíru.
1. října 1958 – Svoji činnost formálně zahájil americký Národní úřad pro letectví a vesmír (NASA).
12. září 1959 – Sovětská sonda Luna-2 jako první těleso vyrobené lidskou rukou zasáhlo Měsíc – tvrdě dopadlo na jeho povrch.
12. dubna 1961 – Do vesmíru se vydal první kosmonaut světa, sovětský pilot Jurij Gagarin v lodi Vostok.
16. června 1963 – V lodi Vostok-6 se do vesmíru vydala první žena, sovětská dělnice Valentina Těreškovová.
20. července 1969 – První přistání lidí na Měsíci, mise Apollo 11. Zatímco Neil Armstrong a Edwin Aldrin přistáli na lunárním povrchu, z oběžné dráhy je zajišťoval Michael Collins.
14. října 1969 – Na palubě družice Interkosmos-1 se do vesmíru dostaly první přístroje československé výroby.
- 1977 – Vyslání dvou družic Voyager, které v roce 2013 překročily práh Sluneční soustavy.
2. března 1978 – Československý kosmonaut Vladimír Remek se stal v sovětské lodi Sojuz-28 prvním nesovětským či neamerickým občanem na oběžné dráze.
24. října 1978 – startuje první československá družice MAGION (zkratka slov MAGnetosféra a IONosféra).
24. dubna 1990 – Americký raketoplán Discovery vynesl do vesmíru Hubbleův kosmický teleskop.

leden 2004 – na Marsu přistála dvojice robotů Spirit a Opportunity.

Dnes se plány vesmírných letů ubírají spíše k Marsu než k Měsíci a už nyní se vybírají kandidáti na vesmírnou misi na Mars v roce 2035. V brzké době bude cestování do vesmíru pouze otázkou peněz a teoreticky to bude jak adrenalinová dovolená.

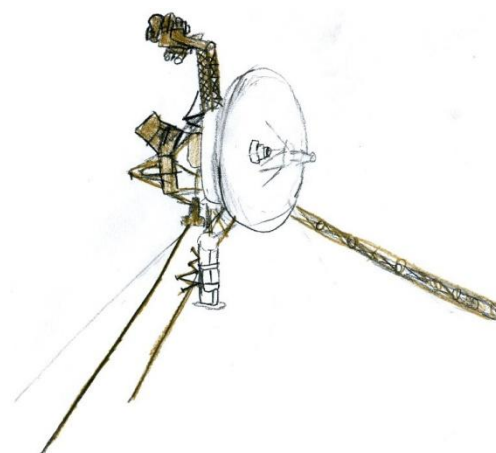
Jája

Za hranice známého: Program Voyager

Program Voyager (česky cestovatel) se skládá ze dvou sond, a to z Voyager1 a Voyager2, vyslaných v roce 1977 americkou společností NASA. O 36 let později, v roce 2013 obě sondy překročily hranice Sluneční soustavy.

Přestože byly obě sondy vyrobeny jen na průzkum Jupiteru a Saturnu, byly obě schopné po dokončení průzkumu pokračovat v cestě dál a momentálně jsou už 6 let mimo Sluneční soustavu. S tím se nepočítalo a je to jen obrovská náhoda. Kdyby se to nestalo, těžko říct, kdy by jiná sonda tyto hranice překročila.

Jája

Dobývání VESMÍRU

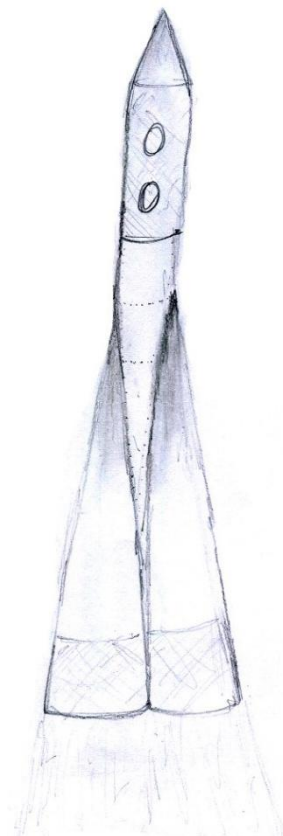
Všechno to začalo v roce 1957, kdy se začalo vážně uvažovat o letu do vesmíru. Technologie pro návrat nebyly k dispozici, proto bylo na jedné z moskevských ulic odchyceno několik psů. Mezi nimi byla i Lajka. Lajka znamená rusky něco jako „štěkalka“. Ještě ten rok Lajka odstartovala do vesmíru. Na oběžné dráze měla zůstat týden a potom být usmrcena injekcí. V důsledku stresu a přehřátí rakety umírá 5 hodin po startu.

Po dvouleté pauze sovětská vláda rozhodla o výběru budoucích kosmonautů. Pověřila Velitelství letectva v Moskvě hledat adepty mezi řadovými piloty. Výběr začal v srpnu 1959 prohlídkou téměř 3500 letců. Z nich bylo vybráno 206 kandidátů. Ti procházeli prohlídkami v ÚVN (ústřední vojenské nemocnici). Jurij Gagarin absolvoval vlnu pohovorů a dostal se mezi 20 kandidátů. Celý rok procházel s dalšími kolegy náročným výcvikem. V lednu složila vybraná šestice závěrečné zkoušky. Všichni získali kvalifikaci kosmonaut, přičemž komise doporučila Jurije Gagarina. Při rovnocenné připravenosti rozhodla Gagarinova povaha, srdečnost a skromnost. V dubnu vyvezli raketu na start. Druhý den, dvě hodiny před startem, už byl Gagarin usazen na svém místě. 12. dubna 1961 odstartoval Jurij Gagarin do vesmíru. V té době mu bylo 27 let.

O osm let později poprvé vstoupila lidská noha na měsíční povrch. Misi Apollo 11 vedl Neil Armstrong. Jeho první slova po vstupu na měsíční povrch zněla: „Je to malý krok pro člověka, velký krok pro lidstvo.“

Zdroj: wikipedia.com

AB

Výsledky soutěže

Z minulého časopisu jste vybrali obrázky
ze soutěže na téma *Zvířata*.

První místo získal obrázek od *Štěpána Štefky z 6.B*.

Jako druhý se umístil obrázek Olivera Průchy z 6.B a třetí byla se
svým obrázkem Natálie Hronková ze 4.A.

Vyhlašujeme novou soutěž o nejlepší obrázek na téma
Planeta snů.

Obrázky dávejte třídním učitelům či házejte do schránky školního
časopisu.

!!! SOUTĚŽ JE DO 30. LEDNA 2019 !!!

GUMINEX VÝLET VESMÍREM

„Pomoz mi, Elizabet!“

Vrátíme se o týden zpátky.

V pondělí jsme šly na výstavu se školou. Já a moje kamarádka Elizabet, jo, mimochodem jmenuju se Naty. No, dělaly jsme blbosti a odpojily se od skupiny. A vtom jsme uviděly něco jako létající talíř. Bylo to zvláštní. „Hmm, to je teda něco, pojďme se podívat blíž.“ Otevřelo se to a Elizabet náhle vběhla dovnitř. Šla jsem za ní a dveře se zavřely. Najednou se nám začala motat hlava, viděly jsme z okna, že letíme. Doletěly jsme na planetu a dveře se pomalu otevřely. Zaváhaly jsme, ale nakonec jsme opatrně vyšly. Vstoupily jsme na planetu, která byla celá ze zelené gumy. Líbilo se nám, že se tam dalo skákat. Když jsme pořádně skočily, tak jsme vyletěly hodně vysoko. Přišla k nám princezna mimozemšťanů. Řekla nám, že planeta se jmenuje Guminex, a přivítala nás. Když nás princezna provázela planetou, tak jsme potkaly krále Guminexu. A ten našťavaně vykřikl: „Jak jsi mohla přivést na naši planetu vetřelce? Do žaláře s nimi!“ Po třech dnech v žaláři jsem prohlásila: „Mám strach, chci domů.“ Elizabet řekla: „Já taky, musíme se pokusit utéct.“ Naty namítla: „Ale jak?“ Nic nás nenapadlo, a tak jsme zoufale čekaly. Jednou v noci jsme uslyšely, jak někdo pomalu odemyká dveře. Obě jsme se hrozně lekly a myslely, že je s námi ámen. Dveře se pomalu otevřely. V té tmě jsme zahlédly jen obrys postavy. Vykřikly jsme, ale ta postava zašeptala: „To jsem já, princezna. Pojďte za mnou.“ Hrozně se nám ulevilo. Nepozorovaně jsme prošly okolo stráží. Běžely jsme od vězení a najednou jsem o něco zakopla. Spadla jsem do hluboké jámy! Začala jsem křičet „Pomoz mi, Elizabet!“ Princezna a Elizabet ke mně přiběhly. Elizabet řekla: „Neboj se, vytáhneme tě.“ Potom někam odběhly, ale za okamžik byly zpátky i s gumovým lanem. Po chvilce námahy jsem vylezla po laně a šly jsme dál v naději, že najdeme pomoc. Po dlouhé cestě jsme narazily na vrak kosmické lodi. Napadlo nás, že bychom se ji mohly pokusit opravit. Daly jsme se do práce, ale chyběl nám motor. A tak jsme se ho v přestrojení vydaly do města hledat. Když jsme byly ve městě, našly jsme obchod, kde prodávali součástky. Prodavač se na nás podivně díval, ale když mu princezna nabídla sto Guminexských gunalů, dal nám chybějící motor. Vydaly jsme se k raketě a nainstalovaly jsme motor. Rozloučily jsme se s princeznou a poděkovaly jí za pomoc. Potom jsme letěly domů a zase se nám motala hlava. Když jsme doletěly, zahlédly jsme rodiče, jak nás hledají, a vyběhly za nimi.

Zoi, Sofča

MALÝ PRINC A TONDA

Tonda neměl co na práci, a protože je zvědavý, rozhodl se, že poletí do vesmíru. Protože neměl raketu, pořídil si trysky. Musel s nimi ale trénovat. Jednoho dne se mu to povedlo, a tak vzletěl. Cestou si přečetl knížku Malého prince, ale pak ji upustil a vsákla ji černá díra (naštěstí ji přečetl).

Tonda přiletěl na planetu celý šťastný a zvědavý (myslel si, že je to Měsíc, ale NE!!!) V ruce držel českou vlajku. Už ji chtěl zapíchnout, ale v tom mu zabránily výhonky baobabů a tři růže, bílá, červená a modrá. Náhle za sebou uslyšel hlas. Byl to Malý princ. Tonda ho poznal, protože si přece přečetl knížku. Tonda nejdřív nevěřil, že je to on, otočil se a opravdu to byl Malý princ.

Malý princ promluvil: „Nakreslíš mi tři růže?“ Tonda nejdřív nevěděl, co říct, ale pak přikývl. Malý princ podal Tondovi tužku a papír. „Na, tady máš.“

Tonda začal kreslit a přitom řekl: „Tvoje růže mají stejnou barvu jako česká vlajka.“ „Co to vlastně je?“ „To ti už nebudu vysvětlovat.“ „To nevypadá jako růže, ale jako hlávky zelí,“ řekl Malý princ. A opravdu to vypadalo jako hlávky zelí. „Víš, neumím kreslit.“ „Aha, tak pojďme k věci. Ztratil se mi beránek. Pomůžeš mi ho najít?“ „Ale ovšem.“

Tak začali hledat. Hledali všude: u růží, v domečku, prostě po celé planetě. Jediné, na co zapomněli, byla vyhaslá sopka. Malý princ byl smutnější a smutnější, ale po dlouhé době zaslechli bečení, slyšeli ho ve vyhaslé sopce. Tak se tam šli podívat. Slezli dolů a beránek byl zraněný.

„Umíš ošetřovat?“ zeptal se Malý princ. Tonda chvíli přemýšlel a pak řekl: „Snad to zvládnou.“ Tonda měl s sebou lékárníčku s velkým červeným křížem. Malý princ se zeptal: „Co se stalo, že máš červený kříž?“ „Neboj se, to nic není.“ Tonda vzal lékárníčku, vyndal obvaz a obvázal beránkovi nohu. Podíval se na hodinky a v tu chvíli řekl: „Za pět minut mi začíná kroužek časopisu.“ Rozloučil se a odletěl.

O PLANETĚ KOŇSKÝ SVĚT

Byla jednou jedna planeta, jmenovala se Koňský svět. Jak už z názvu vyplývá, jejími obyvateli byli koně, ale také poníci. Na té planetě žil také jeden osamělý malý poník jménem Čiko. Bylo mu smutno a byl vystrašený při každém šelestu listů. Tak si tedy poslechněte jeho příběh:

Čiko šťastně žil se svojí maminkou Chrisy a sestřičkou Sárrou na planetě Koňský svět. Maminka jim ukazovala, kde roste nejšťavnatější tráva, kde jsou nejsladší jablíčka a mnoho dalších důležitých věcí, co by měl každý obyvatel této planety znát. Ale nejvíce jim kladla na srdce to, aby nechodili na území Zlých koní. Oni vždy přikyvovali. Že ano, že se o to ani nezajímají. Ale když šli spát, tak nejednou přemýšleli o tom, co tak nebezpečného tam asi může být.

Jednoho krásného dne se to ale dozvěděli. Zrovna byli na té nejbližší pastvině od území Zlých koní. Spokojeně se pásli až do té chvíle, co Sára objevila šťavnatý trs trávy opodál. Rozběhla se za ním, a než jí maminka něco stačila říct, už se do něj zakousla. A protože omylem přeběhla hranici území, na kterém žili, Zlí koně už se na ni vrhli. Zamotali ji do nějaké velké sítě, a když se za ní rozběhla maminka, aby ji zachránila, také ji zajali. A tak poník Čiko zůstal sám.

To je celý jeho příběh. Strašně rád by maminku se sestřičkou zachránil, ale bál se. Když se konečně odvážil jít k hranici země Zlých koní, viděl, jak jedna maminka svoje hříbě učí, jak se chovat jako správný Zlý kůň. Bylo ale vidět, že to vůbec nechce dělat. Najednou mamince utekl na území, kde žil Čiko. Čiko se hrozně lekl, protože si myslel, že každý, kdo žije na území Zlých koní, je zlý. Když se vzpamatoval, zařhtal na toho malého hřebce, jak se jmenuje a jestli jsou všichni u nich zlí. On odpověděl, že ne, že on má svoji nejlepší kamarádku Lilu a ta také není zlá a že on se jmenuje Miky. A také mu řekl, že asi před týdnem přinesli strážci hranic nějakou malou klisnu a její maminku. Teď se prý pasou na nějaké nejhroznější pastvině. Čiko si hned uvědomil, že to je Sára s maminkou Chrisy. Řekl Mikymu svůj příběh a hned se z nich stali kamarádi. Čiko přemýšlel, že když má teď spojení, mohl by maminku a sestru zachránit snadněji. A proto si domluvili schůzku na zítra ráno v sedm hodin.

Ráno se Čiko probudil a hned si vzpomněl, že má mít schůzku s Mikym. Vyskočil a pádil směrem k hranici. Tam už Miky čekal. Pozdravili se a vymysleli plán: Miky dnes tajně půjde za Sárrou a Chrisy a řekne jim o svém spojení s Čikem. Zítra Miky tajně v noci otevře ohradu, vypustí Chrisy a Sárrou ven a poběží k hranici, kde na ně už bude čekat Čiko. Miky rychle poběží zpátky na svoje území a Čiko s rodinou zůstanou na svém území. Miky i Čiko pevně doufali, že se jim to podaří, a opravdu. Za pár dní už se zase Čiko, Sára i Chrisy spokojeně pásli. Ale to není celé. Čiko s Mikym chtěli, aby se obě území spojila. Štěstí jim přálo. Čiko přesvědčoval všechny koně, aby se spojili s druhým územím. A to samé dělal Miky na svém území. A o dva týdny později bylo slavnostní spojení obou území. Všichni si povídali a smáli se. A ti nejstarší koně a poníci vzpomínali, že takhle hezky na planetě ještě nebylo. Tato slavnost se zapsala do historie planety Koňský svět. Od té chvíle tam byli všichni šťastní.

Domča

SKRYTÝ MĚSÍC 2579a

Ještě blíže než Měsíc je další měsíc, který nikdo nikdy neobjevil. Proč? Protože obíhá tak rychle, že ho nikdo nevidí. Ti, kdo na něm žijí, jsou zvyklí na takovou rychlost, proto se jim netočí hlava. Žijí tam mimozemšťani, kteří se jmenují 2579B. Rostou tam rostliny, které mají každý den jinou barvu. V pondělí červenou, v úterý oranžovou, ve středu žlutou, ve čtvrtek zelenou, v pátek světle modrou, v sobotu tmavější modrou a v neděli fialovou. Ale barvy se dají změnit tak, aby měly každý den duhu nebo pořád ty stejné, proto ty barvy. Nejsmutnější věc, co je v tomto příběhu je, že jedna raketa, když letěla na Měsíc (o kterém všichni vědí), tak měsíc (ten, co o něm píší) naboural plnou rychlostí do rakety, která se úplně roztříštila. Byla to raketa Zohyla. Naštěstí se měsíci 2579A nic nestalo. Raketa se na něm zachytila a letěl dál.

Ja, Mr. M

Divoký nápad

Vesmír

Nebe je modré, v noci je černé.
Jsou na něm hvězdičky, je nekonečné.
Bavíme se totiž o vesmíru.
Je tam i Venuše u Jupiteru.
Je tam i Pluto.
Je velké jak miminka pěst.
Má asi velikost maličkých hvězd.

Michal 8. B

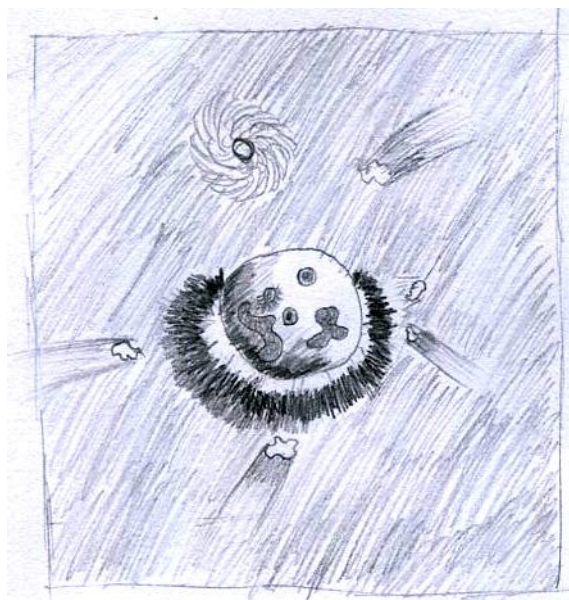

Naty

Noční nebe

Vesmír nás odjakživa láká,
vždycky, když se smráká.
Hvězdičky se vyhupují,
Naše oči pokukují.

Dami 5.A

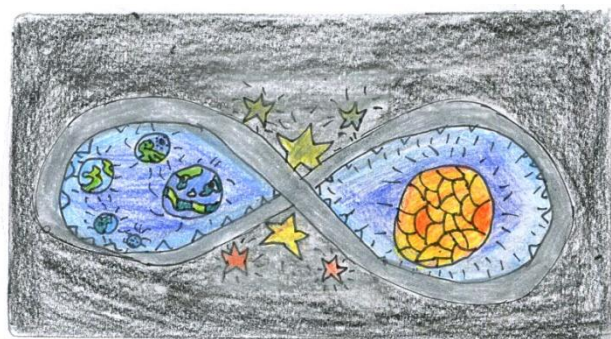

Bob 5.A

Vesmír

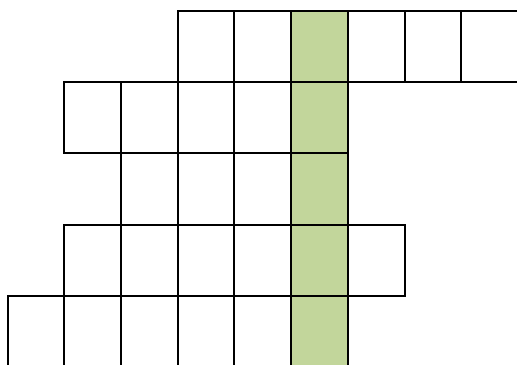
Vesmír je jako osmička
a nekonečný jako přesmyčka.
Vše se tam třpytí, létá, hvízdá,
vše se smí.

Naty 5.A

Máša 5.A

Vesmírná lušťovka

Nekonečný prostor

Kamarád Goofyho z Mickey Mouse

Radioaktivní prvek

Padá ...

Zvláštní dopravní prostředek

LD

VESMÍRNÉ PŘESMYČKY

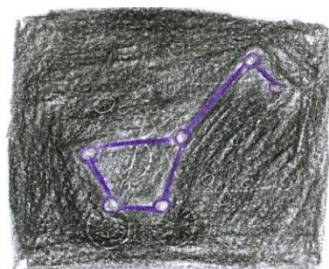
ZAMOTANÁ SOUHVĚZDÍ

Písmena jsou zpřeházena. Napiš je správně!

ACSSOIEPAI _ _ _ _ _

IJNŽÍ ŘKŽÍ _ _ _ _ _

AMÝL ŮVZ _ _ _ _ _

PLANETY SLUNEČNÍ SOUSTAVY

Ve větách jsou schovaná slova. Najdi je!

Otomar se vydal na výlet. _ _ _ _

Beze mě nikam nechod'! _ _ _ _

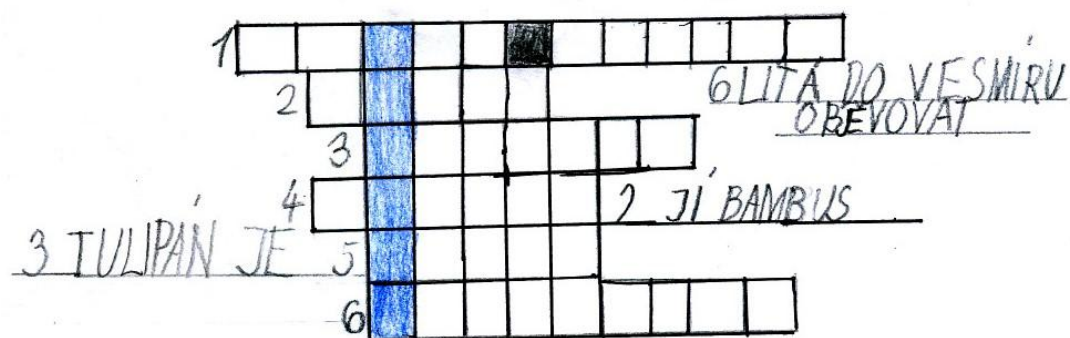
Vanesa Turneková ráda hraje tenis. _ _ _ _ _

U ranního slunce je teplo. _ _ _ _

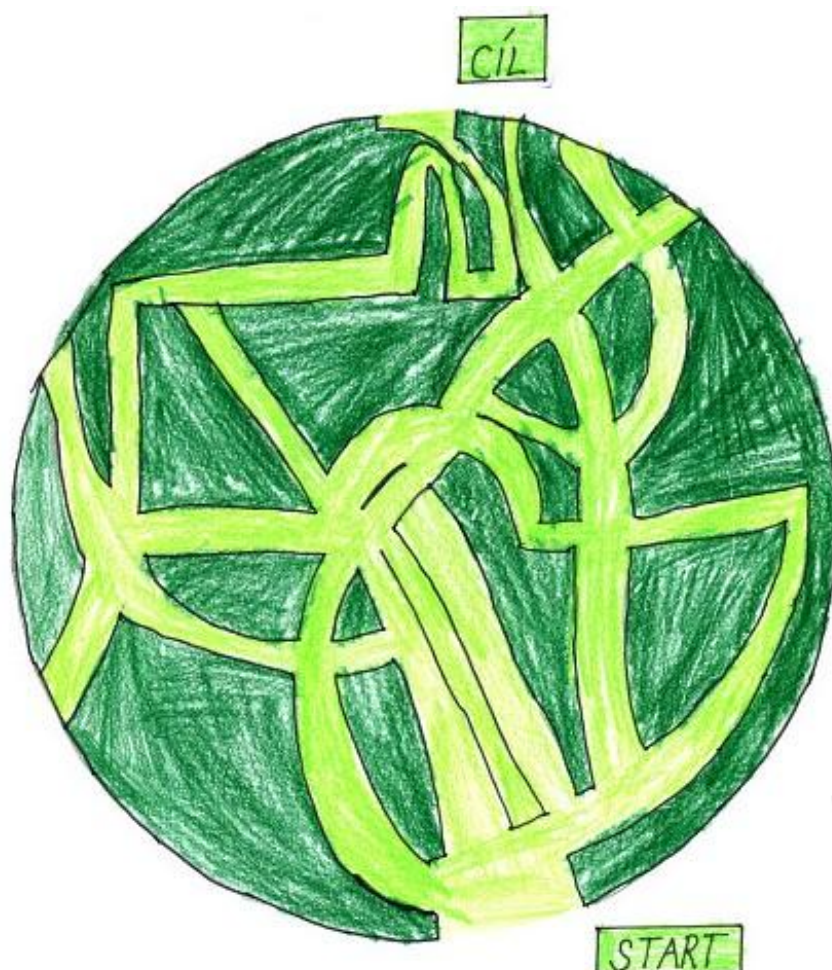
Ja, Mr. M

KŘÍŽOVKA

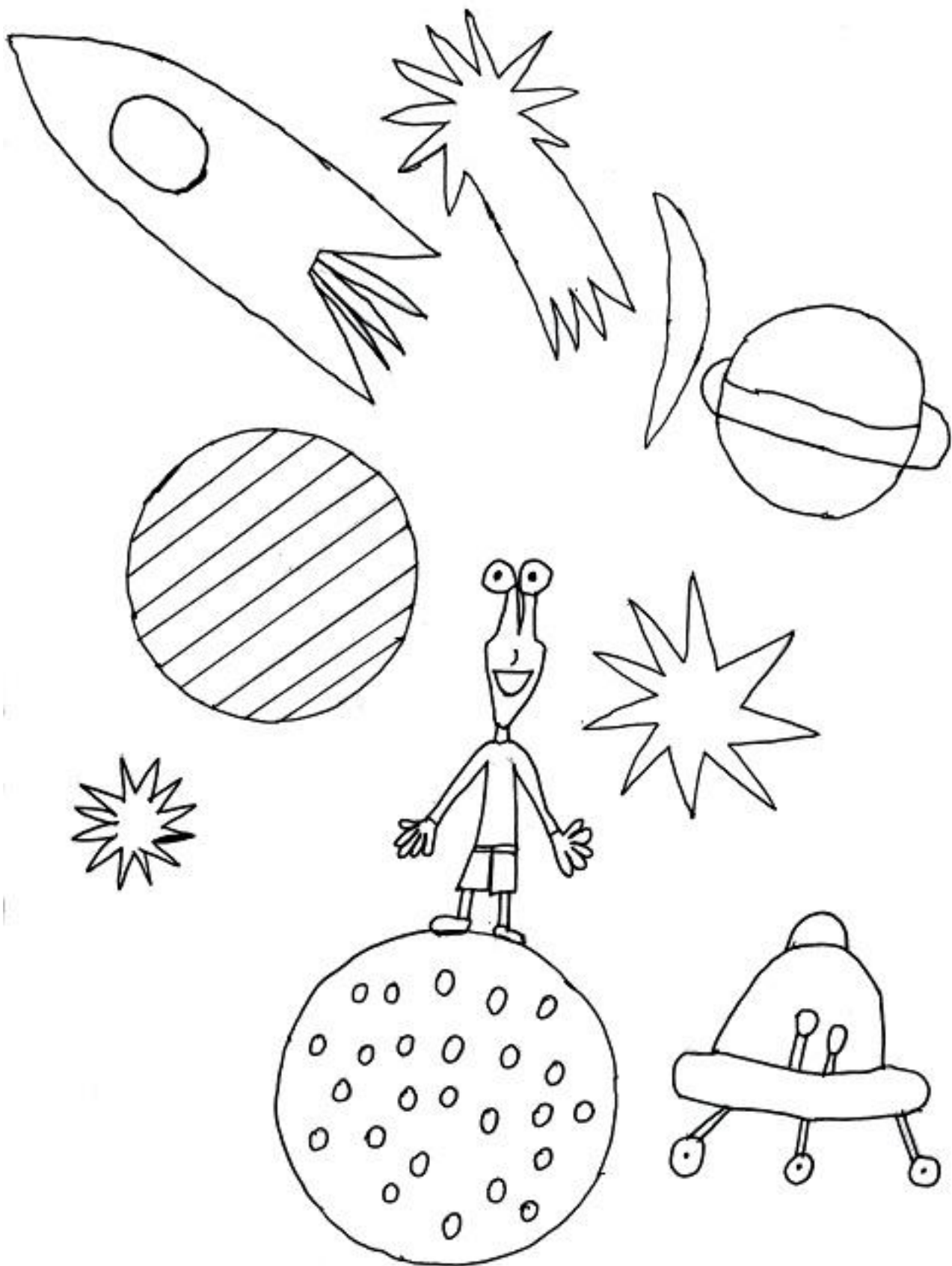

1 NAŠ NEJSILAVNĚJŠÍ CÍSAŘ
4 VYDAVAJÍ SE TAM ASTRONAUTI
5 JMNUJE SE TAK TENHLE ČASOPIS

Bludiště

Vesmírná omalovánka

Naty

První raketa

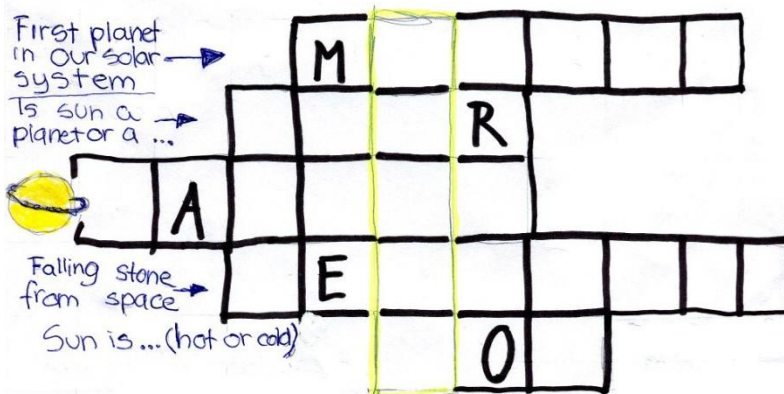
ANGLICKÁ STRANA

OSMISMĚRKA

STAR	O	E	A	J	V	U	I	T	E	R	R	D	JUPITER
SPACE	B	R	T	H	I	L	T	I	D	E	S	U	SATURN
EARTH	N	L	B	S	T	A	R	M	A	R	S	S	NEPTUN
MARS	A	S	A	I	S	N	H	E	A	T	U	T	URAN
MOON	S	G	E	C	T	E	T	R	H	E	N	P	PLUTO
SUN	A	T	R	A	K	T	H	K	I	R	L	D	MILKY WAY
METEORIT	P	L	A	A	S	X	N	U	E	U	T	I	NASA
GALAXY	M	O	O	N	V	N	H	R	T	O	O	N	GAS
BLACK HOLE	E	A	X	I	S	I	R	O	S	O	R	E	DUST
Solar system	T	G	C	O	M	E	T	L	I	U	A	P	ASTRONAUT
PLANET	E	A	R	T	H	R	S	Y	T	E	Y	T	GRAVITY
MERKUR	O	L	I	G	H	T	S	A	T	E	M	U	ORBIT
VENUS	R	A	V	E	N	U	S	A	G	!	!	N	COMET
	I	X	A	S	T	R	O	N	A	U	T	!	LIGHT
	T	Y	M	I	L	K	Y	X	W	A	Y	☺	AXIS
	S	O	L	A	R	X	S	Y	S	T	E	M	

Tajenka : - - - - -

SPACE

Tajenka : - - - - -

Španělská stránka

DOPLŇOVAČKA

4. KNÍR

1. MRAK

5. KOČKA

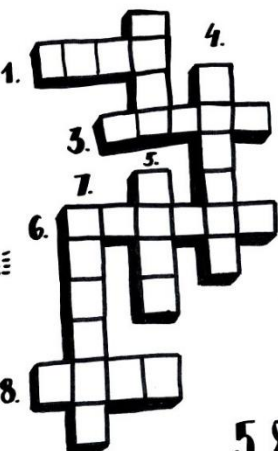
2. STŮL

7. PLAKÁT

3. RÁDIO

8. SYR

6. ROSTLINA

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

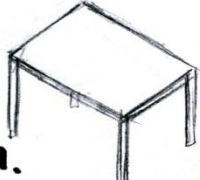
8.

PRELOŽ SLOVÍČKA DO ŠPANĚLŠTINY A DOPLŇ JE TAK JAK SPRÁVNĚ PATŘÍ.

Štěpánka 7.B

El crucigrama

4.

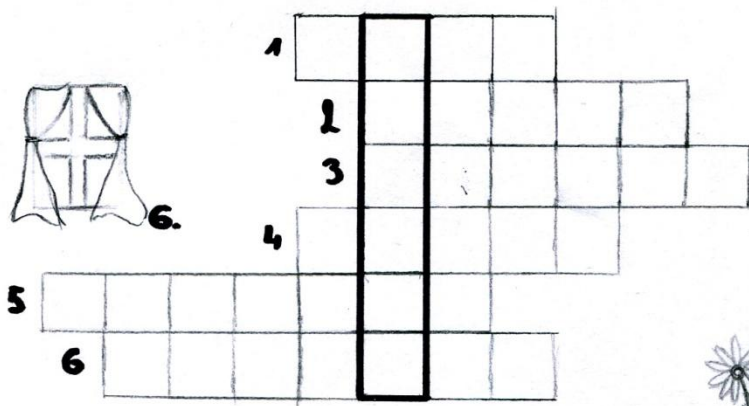
1.

6.

5.

3.

2.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

Jirka 9.A

Vtipy o vesmíru

HRŮZOSTRAŠNÍ POZEMŠŤANÉ

Nepřátelští mimozemšťané chtějí ovládnout vesmír. Velitel mimozemských ozbrojených sil je na velitelství a uděluje rozkazy: „Generál 2 obsadí Venuši, generál 3 Mars... a generál 1 dobyje Zemi.“

„Zemi?!“ zděsí se generál. Tam mě nikdo nedostane! Slyšel jsem, že si tam hází létajícíma talířema!“

ŘEŠENÍ PROBLÉMU

Když NASA poslala první kosmonauty do vesmíru, zjistila, že psací pera nefungují při absenci gravitace. Vyřešením tohoto problému NASA pověřila konzultantskou společnost. Po deseti letech a 12 milionech dolarů Američané vlastní pera schopná psát v jakékoli gravitaci a při teplotě mezi 0 a 300 stupni Kelvina. Rusové používají tužky.

MIMOZEMŠŤANI NA MĚSÍCI

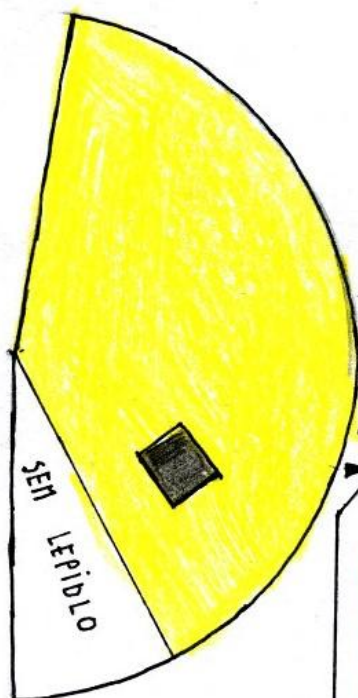
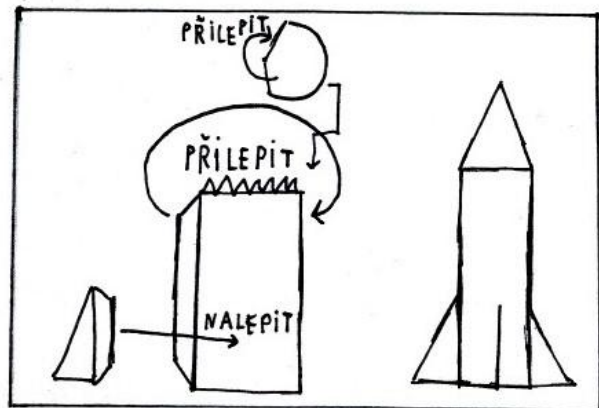
Vyděšený kosmonaut hlásí z Měsíce: „Základno, jsou tady mimozemšťani – na chvíli jsem si položil sušenku a zmizela!“

Vtom mu vpadne do řeči kolega: „Zdravíme planetu Zemi! My, zelená obluda z vesmíru, hlásíme, že ty sušenky nám moc a moc chutnaly!“

Vybral Fred 4.B

Obrázky Any

PŘEHNOUT ▼

